

בושם דייקר

יול ע"י מנחם "יקרא קדישא" מורשת רבנות ק
שכונת "רמות דוד" קרעטשניף - קרית גת

פרישת פנתס תשפ"ב • גליון ס"ב

גליון מיוחד !

לרגל יומא דהילולא קדישא
של רבינו הקדוש והטהור
מופת הדור והדרו
פועל ישועות בקרב הארץ
אדמו"ר ר' דוד משה
בן אדמו"ר ר' אליעזר זאב
מקרעטשניף זצוקלה"ה
זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל

***

ט"ו תמוז תשפ"ב

אביר דרבינו קרל דוד עשה בקרעטשניף זצוקלה"ה
ט"ו תמוז תשפ"ב - תשי"ב

לגדל ולהזק

ישיבה לעידים מצויינים
תורת ישראל

מקיימים את הצוואה, בונים את העתיד
נרחמים למען הקמת הישיבה דק"ק קרעטשניף ק"א

נרתמים למען רבותינו הק' ומקימים את הישיבה הק' בקרית גת בימים כ"א-כ"ב תמוז

◆ זברי תורת משה ◆

◆ דברי אקים חיים פרשת פנחס ◆

מבעל החילולא רביה"ק רבי דוד משה זצוקלה"ה

תורת פנחס משה

יפקוד ה' אלוקי הרוחות לבל
בשר איש על העדה (כו, טז).

מנהיג ישראל סובל כל
אחד ואחד לפי דעתו

ואחד, ואינן דומין זה לזה, מנה
עליהם מנהיג שיהא סובל כל אחד
ואחד לפי דעתו.

חוינן דמנהיג הוא מי שסובל
כאו"א לפי דעתו, "אן
אמתער רצי איז דער וואס קען
הויס - האלטן אויך רשעים" רצי
אמיתי הוא זה שיכול לסבול גם
רשעים, כלומר קנאי לדבר לדבר
ה', שמקנא לעוצרי רגונו, הוא סובל
רק נדיקים ולכך אינו ראוי להנהיג
את ישראל, מאחר שאינו סובל
כאו"א לפי דעתו.

ועפ"י ית' מאמרס ז"ל (מדרש)
"פנחס זה אליהו" מאחר
שראהו קוב"ה שאינו סובל אלא את
הנדיקים כיוון שהוא קנאי, לכך
לקחו ה' לעשותו מלאך.

◆◆◆

קשה אמאי התפלל משה רעיא
מהימנא לפניו ית' ללא
תהא עדת ה' כלאן בלא רועה, הלא
צפרשתן איתא מעשה דפינחס
קנאיה, א"כ מה מקום לתפילה זו,
הלא דבר צרור הוא שלו משפט
הצורה להנהיג את כלל ישראל.

אך העניין "א קנאי קען נישט זיין
קיין מנהיג" {קנאי לא יכול
להיות מנהיג}, כמו שפירש רש"י
עה"פ דגן "אלוקי הרוחות למה
נאמר ולא אלוקי השמים או הארץ,
אמר לפניו רבש"ע גלוי וידוע
לפניך דעתו של כל אחד

♦ שבת קודש פרישת פנחס רשע"ב ♦

"פנחס בן אלעזר בן אהרן הכהן השיב את חמתי מעל בני ישראל בקנאו את קנאתי בתוכם ולא כיליתי את בני" בקנאתי" וגו' (כה, יא).

גל"פ הכת' דהנה כשהצדיק מקנא קנאת ה' צבקות, הוא ממתיק את כל הדינים בעדו ובעד ביתו ובעד כל קהל ישראל, ירמח בתיבת "פנחס" דהוא נוטריקון פנה חס, פנה אלי וחנני, חוס ורחם עלינו.

הנה ענין מסירות נפש אין הכוונה למסור נפשו על קדושת שמו ית' ויתעלה דווקא, דאין האדם יכול לעשות זאת כ"א פעם אחת בימי ומה רווח ונח"ד יהיה לבוית"ש מזה, אלא "מ'דארף לעיבן מיט מסירות נפש" {צריך לחיות עם מסירות נפש}, היינו למסור את רצונותיו לכבוד כ"ה דנפש היינו רצון ע"ד שכתב רש"י בפר' חיי שרה עה"פ אם יש את נפשכ"ם - רצונכם, היינו למסור את רצונותיו לכבוד ית"ש שזכב את יצרו ולא ימלא את תאוות לבו, חביחת הייצר הוא אף דבר קטן כשעושה זאת לעשות נח"ד לבוית"ש, ועבודה זו חשובה מאד כשמים.

'דאסוד לאדם שיהנה מן העוה"ז' (ברכת לה), ואי' בספה"ק דכל תענוג גשמי שיש לאדם בעוה"ז ה"ה פוחת מהתענוגים הרוחניים שבעוה"ב "צדיקים יושבים ועטרותיהם כראשיהם ונהני"ן מזיו השכינה", וכיותר אמרו דאף עגוש יעגש ע"כ דכל אחד צריך לקדש עצמו כמותו לו כפי כוחו וזהו דבר ברור ופשוט.

ואני מדבר מנהמת ליבי דעו וראו כי רע ומר עזבך את ה' הלא ימי שנותינו בהם שבעים שנה, העוה"ז הוא עולם עובר ומה

יתרון לאדם ככל עמלו אם לא יזכה לחיי העוה"ב חיי נצח.

וכאן הרים רביה"ק את עשר אצבעותיו כלפי מעלה ואמר בהאי לישנא:

"לא נהנתי מן העוה"ז אפי' באצבע קטנה וכל מה שאני אוכל ושותה אינו אלא לצורך קיום גופי לעבודת הכורא ולא במשהו יותר ואיני מרגיש טעם באכילה ושתיה זה שנים הרבה".

וזהו "פינחס בן אלעזר כו' השיב את חמתי" האיך השיב את חמתו ית' מעל עמו בית ישראל, ע"י "בקנאו את קנאתי" היינו שמסר נפשו על קדושת שמו ית' ויתעלה כדאי' בגמ' (סנהדרין פב.) "ו' ניסים נעשו לו לפינחס" "ולא כילתי את בני".

וזהו "ויהי אחרי המגיפה" כלומר ע"י שפינחס מסר נפשו על קדושת שמו ית' ויתעלה השיב חמת ה' ואזי נעשה "אחרי המגיפה" שנעצרה המגיפה.

"ויהי אחרי המגיפה", יש לדקדק ואמרו ויהי לשון צער (מגילה י:) הלא שמחה הוא דהמגיפה נעצרה והיה לו לומר והי' אחרי המגיפה דוהיה לשון שמחה (מדרש).

אך העניין ע"ד וישמן ישודון ויבעט, ורם לבכך ושכחת את ה' אלוקיך, דהנה כאשר מתרגש צרה על שונאיהם של ישראל אזי זועקים וצועקים לה' שיושיעם, אולם לאחר שנושעו תולים זאת בדרך הטבע, ועד"ש דו"ז הרה"ק מוהר"ם מפרעמישלאן זיע"א הכת' "ישלח דברו וירפאם וימלט משחיתותם יודו לה' חסדו ונפלאותיו

לכנ"א", יהודי הצריך לרפואה ומעתיד לה' אזי "ישלח דברו וירפאם" הקב"ה מרפא אותנו ולא זו בלבד אלא אף "וימלט משחיתותם" הוא אף מצילו וממלטו מההשחתות שעושים הרופאים ע"י הטיפולים שאף מזיקים ומקלקלים כידוע, "ודאלט דאך גידארפט זיין" אזי היה צריך להיות "יודו לה' חסדו" שהאדם יהלל וישבח לכורא כ"ה על הניסים והנפלאות שעשה איתו, ולא זו בלבד שאינו מודה ומהלל ומשבח אל ה', הוא אף אומר "ונפלאותיו לכנ"א" "הער זאגט נאך אז דער דאקטער איז גיווען א גוטער דאקטער" {שהרופא היה רופא טוב}, היינו שתולה הנס והפלא ברופא.

וזהו ויהי אחרי המגיפה, ויהי הצער הוא דלאחר שבעיניהם ראו שה' הושיעם שהם עתה "אחרי המגיפה" עדיין הם תולים זאת בדרך הטבע שהרופאים הי' טובים והרופאות היו טובות והם שוכחים שהכל מאיתנו ית"ש.

שהקב"ה יעזור בזכות כל הצדיקים שמוסרים נפשם על קדושת שמו ית' ויתעלה כל המעת לעת (כנת' לעיל דמס"ג הוא אף שכירת התאוות) יושפע עלינו השפעות טובות וברכות טובות וימתקו כל הדינים בשורשם מעלינו ומעל ביתנו ומעל כל עמו בית ישראל אכ"ר.

א"י פינחס בן אלעזר כו' השיב את חמתי כו', דהנה הצדיק כשרוצה לכתל גזירות רעות אזי הוא צריך לעשות צירופי אותיות ולקחת גוי שיהי' כפרה עבור הישראל כחי'

הכת' "ואתן אדם תחתך", וזהו מה שעשה פינחס ע"י שהרג לכזבי בת צור נעשה כפרה לכל כלי"י ועי"ז נעצרה המגיפה.

וכזה יש לנערץ תחילת הפר' בסופה, דכסו"פ איירי מפרי החג ד'פרי החג הולכים ומתמעטים' (סוכה נב:) כלומר דעם מיתת אה"ע נעשה כפרה לכל עם ישראל.

פתח רבינו ואמר: אי' במ"ד (שלהי אי"ד)
 "הקב"ה אומר לכנס"י שובו אלי ואח"כ ואשובה אליכם, כנס"י משיבה השיבנו ה' אליך מקודם ואח"כ ונשובה" "און איך זאג דער אייבישטער זאל תשובה טוהן" דאי' דהקב"ה מקיים את כל התורה כולה ואף מצות תשובה, "גדולה תשובה שבשבייל יחי"ד ששב מוחלים לו ולכל העולם כולו" (יומא פו.), יחי"ד ששב היינו אחד יחיד ומיוחד – הקב"ה שש"ב צריך להזור בתשובה ומהו תשובתו 'שמוחלין לו ולכל העולם' שמוחל לעם ישראל על כל פשעיהם וחטאיהם.

אנו עומדים עתה כשבת מברכין חודש "מנחם אב" גל"פ ע"ד אוה"ל (מגילה יג:) "אין הקב"ה מכה את ישראל אלא א"כ בודא להם רפואה תחילה" וזהו "מנחם" מתחילה ברא את הרפואה ע"ד "נחמו נחמו עמי יאמר אלוקיכם", ואח"כ "אב" ברא את המכה דבת"כ נחרכ בית מקדשינו ותפארתינו.

♦ ♦ ♦

אי"י "פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן השיב את חמתו מעל בני" בקנאו את קנאתי בתוכם" וגו'.

ע"ד אוה"ל (מדרש תנחומא משפטים ה) "אם יש דין למטה אין דין למעלה" דהנה הצדיק כשרואה ששורים דינים ח"ו על מאן דהוא אזי צועק עליו ומוכיחו על פניו בגין מעשיו הרעים בחי' דיין ועי"ז ממתיק מעליו את הדין.

וזהו "אם יש דין למטה" הינו כשהצדיק צועק עליו בחי' דין כנ"ל, אזי "אין דין למעלה" דכבר נעשה הדין למטה.

וזהו הפירוש הכא "פינחס בן אלעזר כו' השיב את חמתו" האיך, ע"י "בקנאו את קנאתי" שקינא קנאת ה' צבקות עי"ז "ולא כיליתי את בני" בקנאתי" דע"י שפינחס קנא קנאת ה' צבקות היינו שהרג את כזבי, בחי' דין למטה, עי"ז אין דין למעלה דכבר נעשה הדין למטה.

♦ ♦ ♦

אי"י "פינחס בן אלעזר כו' השיב את חמתו" וגו'.

האוה"ח הקדוש מדקדק הלשון השי"ב את חמתו, דהוה ליה למימר הסיר את חמתו, ונל"פ עפ"י העובדא אצל זקה"ק מוהרא"ז זיע"א שפ"א בא אליו יהודי להיפקד בדבר ישועה ורחמים ולו שכן עכו"ם דמצער ליה טובא ומוסרו למלכות וביקש לגבאי שיכתוב שתי קווטלעך (פתקאות) א' לו

להיפקד בדבר ישועה ורחמים (לדפו"ש) והשני למפלת העכו"ם המוסר, כאשר בא אל זקה"ק הניח זקה"ק ב' הפתקאות ואמר עתה התיישב לי הקושיא שנתקשיתי בה ימים רבים, דאמרו ז"ל (ברכות לה:) על רחב"ד שהי' מתפלל על החולים אומר זה חי זה מת והתקשיתי בשלמא זה חי ניחא לעודדו ולחזקו כו' ולכרכו אמר כן, אך זה מת מעני מה אמר, זה אל תפתח פה לשטן, ועתה התיישבה לי הקושיא דכוודאי

לרחב"ד בא כעובדא הזאת אזי אמר שהעכו"ם ימות והיהודי יחיה בחי' "ואתן אדם תחתך" ועי"ז שהגוי ימות היהודי יחיה.

דהנה תחי גונוני צדיקים הוזה יש צדיק אשר פועל הישועה ע"י צידופי אותיות כלומר דאינו מבטל הגזירה, ויש צדיק שמבטל הגזירה וזאת היא עבודה קשה, ופינחס עשה זאת בעצמו דע"י שהרג את כזבי בת צור המתיק הדינים מעל כל עמו בית ישראל.

וזהו פינחס בן אלעזר כו' השי"ב את חמתו ול"ק הסיר, דפינחס לא הסיר את הגזירה בשורשו, אלא לקח הגזירה והשיבה על העכו"ם היינו ע"י שהרג את כזבי ועשה צידוף אותיות זה חי כלי"י ע"י זה מת עכו"ם והוא רמוז בקרא "חמתו" אותיות חי מת.

♦ ♦ ♦

עניי אהרמ"ד זצוק"ל צופיות עליו ממדומים

האם נוכל להגשים את צוואתו הקדושה?

בירך דודבר!

יום חמישי | ט"ו תמוז | 8:30 בערב

כאלו (היה שם)

מחזקים את הקמת הישיבה הקדושה!

◆ שבת קודש פרשת פנחס רש"פ בבירתו נאווזה קודש ◆

"לרב תרבה נחלתו למעט תמעט נחלתו" וגו' (כו, נד).

נראה לפרש הכתוב עפ"י"ד בדרשות הר"ן (דרוש ו) **"דמחלת הגוף נובע ממחלת הנפש"** עכ"לדב"ק, ואיתא בספרי יראה דהגאווה היא אם כל חטאת וסבת כל גנות (ארחות צדיקים שער הגאווה), ומאידך הענווה הוא מדה הטובה מכל המידות הטובות (אמת הרמב"ן), והיא שורש העבודה (ארחות צדיקים שער הענווה), רצ"ל בזה דיווה האדם לכל יגבה לכו וירום עינו להתנאות ולהתנשאות על שאר בנ"א דחוץ מזה שהוא אם כל חטאת וסבת כל גנות אף כגשמיות לא טוב הדבר הזה גורם למחלות הגוף ממש, כנ"ל.

וזוהו **"לרב" פי' מי שמרבה א"ע יותר ממה שהוא באמת היינו שמתנאה ומתנשא על שאר בנ"א, "תרבה נחלתו" נחלתו לשון מחלה היינו שגורם בזה למחלת הגוף, אך **"למעט" פי' מי שממעט א"ע היינו שהוא בענווה ושפלות רוח, "תמעט נחלתו" הקב"ה שומר אותו מכל צרה וצוקה מכל נגע ומחלה.****

עויל"פ הכת' **"לרב תרבה נחלתו" וגו'** כלפי שמיא, דהנה כאשר מתרגש צרה על שונאיהם של ישראל, על האדם להתנהג בענווה ושפלות רוח **"אראפ לאזן דאס קעפלע"** {להרכין את ראשו} ולקבל את גזירת המלך באהבה וזהו סגולה להמתקת הדינים כידוע ואפי' חולה יכול להתרפאות, אשר לא כן הוא אם הוא מתרעם על הקב"ה, ה"ז כפירה ח"ו, שמתנאה כלפי שמיא ה"ה גורם בזה שיתרבה מחלתו הי"ו.

וזוהו **"לרב" פי' מי שמרבה א"ע יותר מידי היינו שהוא מתרעם על הקב"ה כנ"ל עי"ז הוא גורם "תרבה נחלתו" שיתרבה ויגדל מחלתו הי"ו, אשר לא כן הוא "למעט" היינו מי שממעט א"ע שהוא בענווה ושפלות רוח הוא מרכין את ראשו ומקבל את גזירת המלך באהבה, אזי **"תמעט נחלתו" הקב"ה שומר אותו מכל צרה וצוקה מכל נגע ומחלה.****

א"י "לרב תרבה נחלתו" וגו', ע"ד אוז"ל (סוכה נב) {על היצה"ר} "משביעו רעב,

מרעיבו שבע", היינו מי שמשיע את יצרו גורם לדיכוי מחת הנפש, ומי שמרעיב את יצרו ממעיט מחלת נפשו.

וזוהו **"לרב" היינו מי שמרבה להשביע את יצרו "תרבה נחלתו" מחלת הנפש, אבל "למעט" היינו מי שמרעיב את יצרו, "תמעט נחלתו" הקב"ה שומר אותו מכל צרה וצוקה מכל נגע ומחלה.**

א"י "לרב תרבה נחלתו" וגו', עפ"י"ד בזה"ק דמי שהוא שמור בקדושה ה"ה

כתרים בני הפורענות, וכשאין שמורים בקדושה הי"ו, ה"ה גורם שיתרכו צרות על שונאיהם של ישראל.

וזוהו **"לרב" מי שמרבה להשביע את יצרו, "תרבה נחלתו" גורם לדיכוי מחלת הגוף, משא"כ **"למעט" מי שמרעיב את יצרו, "תמעט נחלתו" שהקב"ה ישמרנו מכל צרה וצוקה מכל נגע ומחלה, ונוכל לעבדו ית"ש בלונ"פ חפיצה מתוך ישוה"ד וגדלה"מ, עדי נזכה לביאת משיח צדקינו בכניין בית מקדשינו ותפארתינו ככ"א.****

"ואתה מושל בכל ובידך כוח וגבורה לגדל ולחזק לכל"

כאיש אחד בלב אחד, סולנו מתיוצמים

לגדל ולחזק

יום חמישי ט"ו תמוז 8:30 בערב

מחזקים את הקמת הישיבה הקדושה!

סיפורים ועבודות מבלי ראשון מרבינו הקדוש והמזוהר ר' רוד משה מקרעטשניף זכר צדיק וקדוש לברכה המרתפרסמים לראשונה

רבינו טלל התפילין
לאחר מעמד ברית מילה

בטבע נגר הטבע

עם סיום המלחמה הארורה נשארו מתי מעט של יהודים על אדמת אירופה, רוב היהודים בחרו להשאיר מאחור את כל הזכרונות במשך הרבה דורות וגם את רכושם הדל ובלבד שלא להישאר באדמה הספוגה בדם יהודי אירופה. ועדיין היה חלק קטן שהעדיף את המוכר ואת הדוחה על פני התחלות חדשות שתוצאותיהם טרם ברורות מספיק, ביניהם היה גם משפחת פ. (השם המלא שמורה במערכת) שנשארו לגור ברומניה איפה שגרו גם לפני המלחמה, תקופה קצרה אחרי זה נסגר האפשרות להגר למדינות אחרות אחרי שנסגר בין השאר גם על רומניה שער מסך הברזל הקומוניסטית ולא יכלו לצאת ולבוא וכל אלה הנשארים במדינות אלו הפנימו שמעתה יצטרכו לחיות מתחת לסגר הקומוניסטי.

משפחת פ. גדלה והתרחבה עם לידת ילדיהם בזה אחר זה והחיים התנהלו בשגרה של רומניה באותם שנים, ואז בבת אחת בתחילת שנת תשי"ח הופרה שגרת חייהם של המשפחה הצנוע כשבאופן פתאומי התחילה האימא להרגיש חולשות אימות שלא השאירו מקום לספק שמשוה יוצא דופן התרחש בקרבה, ומהר מאוד החישה את פעמיה למרפאה המקומית ונבדקה על ידי רופא שהתמחותו התאימה למקום ולזמן האירוע ואחרי שחפר בדעתו מספר אפשרויות הוא שחרר דיאגנוזה שהיא חולה בטיפוס מסוים שאי אפשר להחלים ממנה, וקבע שיש לה עוד שלשה חודשים לחיות.

בשביל אדם רגיל שהיה מקבל כזו בשורה היה זה הקשה שבטלטלות אבל בשביל האמא שהיתה מהאנשים שראו את המוות מול העיניים כל הזמן במחנות ההשמדה, לא יכלו התחושות הנלוות אפילו בסדר גודל של בשורה כזו לטלטל אותה, ועד כמה ששייך לומר הסתכלה על מחלתה במבט של אדם חיצוני וחשבה בצורה רציונלית על מה צריך לעשות

במצב הנתון ואיך לנווט הלאה את ספינתם המיטלטלת.

בלילה אחרי שסיימו לאכול ארוחת הערב והשכיבו את הילדים לישון, התיישבו לדבר על הנושא הכאוב של העתיד, היא פתחה בדברים לבעלה וסיכמה ביושב את השלב הנוגע אליה שאם קוראים מלמעלה צריכים להתכונן לפני שמגישים את הדין וחשבון.

מזה עברו לחשוב על עתיד הילדים בלי האמא, מהר מאוד הם הגיעו למסקנא שהיות ואחיה ואח בעלה גרים בארץ ישראל והם בני המשפחה הקרובים ביותר לכן כדאי לעשות את כל המאמצים להגיע לשם כדאי שבבוא היום הנורא יהיה מי שיושיט יד בגידול הילדים.

אחרי שהיה להם החלטה נחושה כבר לא עמד בדרכם שום מכשול והצליחו בסייעתא דשמיא מאוד גדולה להבריח את הגבול ולחון את עפרה של ארצינו הקדושה. לנוכח המציאות שהביא אותם להגיע למעמד הזה לא יכלו שלא להוזיל דמעות בעת שעשו את צעדיהם הראשונים על אדמת הקודש.

עוד לפני שסיימו את שלבי הקליטה במקום החדש, הלכו לרופא כדי שייטיב להגדיר את חוליה ומה מצבה כעת, מה מאוד נדהמו כשהרופא שהתרשם כשנכנסו אליו לחדר שמדובר בנידון למוות והלך ובדק אותה בשיא הרצינות וכובד ראש וגילה שמדובר אומנם במחלה קשה בשם 'קוליטיס' אבל ברוך השם יש לה טיפול שהופך אותה למחלה כרונית שבטיפולים תמידיים אפשר לשלוט עליה.

הם חזרו הביתה מאוד מבולבלים, מצד אחד ירד להם אבן כבדה מהראש עם הידיעה החדשה שלא מרחפת איום של מוות מעל ראשה. אבל מצד שני היה להם קשה לקבל את העובדא שיצטרכו לטפל בה כל החיים ולנסות להקל את מכאוביה.

אבל זה לא היה להם הבשורה הטובה היחידה שהם שמעו באותם הימים, אחרי שדברו קצת עם מכרים שמעו שפה בארץ ישראל לא משלימים עם כזו מציאות, אלא נוסעים לרבי מקרעטשניף שיצא שמו ברחבי תבל כמחולל פלאות וזוכים אצלו לישועות תמידין כסדרם.

השם הזה לא היה להם חדש לגמרי כי עוד לפני השואה גרו בעיר ווישווא שהיה גר שם באותו תקופה האדמו"ר מראחוב זצ"ל והם נהגו להסתופף בצלו בעיתים שונות ועוד מאז הם רכשו ידיעות על השושלת הרחבה לבית קרעטשניף.

מיד קמו ושמו את פעמיהם לחצר הרבי ברחובות וחיכו לתורם בחדר ההמתנה שהיה מלא אנשים שחיכו לתנות את צרתם בפני הרבי. במשך הזמן הארוך שחיכתה שמה היא שמעה את אחד הממתנינים אדם שלא היה בדיוק שומתו"צ שמספר מה שקרה לו בעבר עת סבל מפצעים קשים על כל הגוף ונלאה כבר מלהשתמש במשחות ותרופות שקיבל מגדולי הרופאים וכך

הוא מספר שהגיע לרבי כי שמע שהוא 'דוקטור' גדול והרבי נתן לו מרשם שהיה כתוב בו הוראות איך להכין תרופה מסוימת והתרכובת שהיה כתוב שם היה כמה מוצרי גלם פשוטים וזולים להרכבה

סגולה נגד שוטרים

היה יהודי רומני זקן שהתעסק לצורך פרנסתו בנהיגת אוטובוס שהסיע ילדים לחיידר בעיר בני ברק, בתקופה מסיומת הרגיש שהשוטרים העירוניים מחפשים אותו ועוצרים אותו כל הזמן ללא הצדקה ומשיתים עליו קנסות מחד ואיחורים בהבאת הילדים לחדר מאידך גיסא מה שסיכן את פרנסתו.

כיהודי עם אמונה תמימה איך שיש בעיה כלשהו רצים לרבי, והוא גם כן מהר מאוד שם את פעמיו לרבינו ושטח בפניו את צרתו. הרבי הצדיק את תחושתו שהוא סובל מרדיפה, ולכן מסר בידו לחש שיגיד כל אימת ששוטר עוצר אותו ובעז"ה אחרי לחישת הלחש ירפו ממנו וכך הוה.

לחקור איך עושים את הרפואה שהיא עשתה בשעתה במו ידיה לפי הוראות הרבי.

הסבתא צוותה להם להשיג את האבקה המדוברת ובפעם השניה בחייה עשתה את הרפואה שהרבי מסר לה. אבל התוצאות היו שונות בעליל ועל אף הזמן הממושכת שהנכד מרח את הרפואה לא נראה שום שינוי בחולי אשר לא תקשר בכלל עם הנזל הצהוב והמשיך בתלאותיו ואז ראו במשנה תוקף שרק "מי שאמר לשמן וידליק" הוא נותן כוח לצדיקים "לומר במה מדליקין", שכל מה שנראה כטבע אינו כי אם רק ידו של הקב"ה והבורא שהוא מחדש בטובו בכל יום תמיד הוא העושה ויעשה לכל המעשים ועל ידי כוח ברכתם של הצדיקים זוכים ורואים את ישועת השם בכל דבר וענין.

...

ושלח אותו שילך עם זה לרוקח מסוים שיודע איך להכין את התרופה עם הכמות המדויקת.

הוא סיפר שיצא אז מפה מדוכך מאוד, הרי כל הרופאים הגדולים נתנו לו תרופות חזקות עם שמות כבדים להגות ושעולים הון תועפות, ומה הוא מקבל פה איזה משהו שלא נראה שיש בכוחה אפילו להחליק את הרוק שבפה לתוך הגרון. הוא הלך הביתה מבלי להוציא את התרופה. אבל אשתו לא חשבה כמוהו בפרט עם זה לא עולה הרבה כסף והכריחה אותו לעשות כדברי הרבי, ולתדהמתו הגדולה איך שהוא רק התחיל להשתמש עם זה נכנעו הפצעים החמורים מיד לתרופה המאולתרת כאילו קבלו מכת מחץ מאויב אימתי שתוקף ללא רחמים וברחו מגופו מבלי השאיר זכר לאחיזתם רבת הזמן בו, וככה סיים האיש את סיפורו והמשיך לדבר בהתלהבות מגודל כוחו של הרבי.

הדברים שהיא עכשיו שמעה נסכו בה תקוה גדולה וחיכתה בדריכות לראות איך יסתיים מסכת היסורים שלה. גם התור שלה הגיע ובהתרגשות גדולה צעדו פנימה אל תוך חדר הרבי שקיבל את פניהם באור פניו התמידי, והקשיב בקשב רב למסע המפרך של חייהם והדרך הלא נעימה שבה הגיעו לארץ ישראל ועד לגילוי שהמחלה לא מסכנת את חייה אבל הופך אותה למאוד קשה.

הרבי לא הסיר את חיוכו הרגוע וביטל את דאגתם במחי יד בהסבירו בסבלנותו האופייני שבכלל לא חייבים להישאר עם המחלה ושבתרופה פשוטה אפשר להתרפות ממנה לגמרי, וציווה להם לרכוש את האבקה הצהובה בשם 'דרמטול' שעוצרים אתה את דם הברית, ולמהול את זה בשמן זית ואז למרוח את זה על מקום המחלה ובעז"ה אחרי זמן קצר יהיה לה רפואה שלימה.

אחרי שלשה ימים בלבד שהיא מרחה את המשחה המקורית, נעלמה המחלה כליל מגופה, ועם שבדקו אותה אחרי זה מספר רב של פעמים בעקבות כל מיני חולאים שפקדו אותה במשך חייה ורצו לשלול חששות שזה כתוצאה מהמחלה שפעם אובחנה בה, מצאו כל פעם שבדבר הספיציפי הזה היא בריאה לחלוטין ואין שום חשש שמקשר בין הדברים או תוצאות לוואי מזה.

עבר מאז הרבה שנים שבהם חיתנה את כל ילדיה והפכה להיות סבתא ואז נתגלה שאחד מנכדיה לקה בחולי הזה, והרופאים בישרו להם את מה שידעו כבר מהתקופה שבה הסבתא הייתה חולה שטרם מצאו רפואה לדבר הזה, ורק הופכים את זה על ידי טיפולים למחלה כרונית שאפשר לחיות עם זה, לפליאתם של הרופאים הם לא נבהלו בידועם שבאמתחתה של סבתא כן נמצאת תרופת פלא לחולי הזה, ומיד קמו והלכו לביתה של הסבתא

ברוכים הבאים לשכונת רמות דוד
ע"ש כ"ק האדמו"ר הרה"ק רבי דוד משה זצוק"ל מקרעטשניף

ימנם לכוונן עיד דוד

מכוננים ומקימים את "עיד דוד" קדית מלך רב "רמות דוד" ע"ש רביה"ק מוהרד"ם זיע"א ומקימים מגדלור של תורה בשיכון

לגדל ולחזק

מקיימים את הצוואה, בונים את העתיד וצוים לזמן הקמת הישיבה ר"ת הרבנות הצעירה ע"ה

לגדלים את דור העתיד, מחזקים את הקמת הישיבה הקדושה!

היטה את אזנו לשמוע מה שהוא רוצה, ובשתי מילים סיפר על הטרגדיה של אשתו.

רבינו נתן לו מבט מרגיע ואמר בבטחון 'ברוך פוקח עוורים'. לקח לו שתי דקות לנתח את התשובה המהירה שהוא קיבל אבל אחרי שהבין שהצדיק בירך אותה בברכה גדולה התמלא שמחה ונסע הביתה ושם הוא ראה שכל בני המשפחה כמעט רוקדים משמחה סביב הכלה של האירוע דהיינו האמא שלפני כמה שעות הכריזה בפתאומיות 'אני רואה!...'

...

אחרי מאמץ מרובה הוא הגיע לחצר והתברר שלא יכולים עכשיו ליכנס ויצטרך להתאזר בסבלנות לשעות קבלת הקהל. הוא התיישב בבית המדרש וחיכה שהזמן יחלוף. אחרי שחלף זמן מסוים החלו להתאסף קהל בבית המדרש בכדי להתפלל ובאמצע נכנס רבינו וניגש למקומו. גם זה לא העמיד אותו על טעותו שהרבי הצעיר והחסידים לא מתאים לסיפורים שהוא מכיר מהצדיק, ומרוב התרגשותו לראות את הצדיק שעל הוד גדולתו הוא גדל והתחנך, רץ אל רבינו והתחיל לבכות. מישהו מיד ניגש וסימן לו שזה לא הזמן אבל רבינו

הילדים שנסעו אתו עשרות שנים קדימה שמעו מפה לאוזן את הסיפור והפצירו בו שיספר להם מה הלחש שקיבל מהרבי, אבל הוא לא הסכים בשום אופן לספר והם לא יכלו להוציא ממנו אבל לפחות ויותר מזה קיוו שיזדמן להם לראות איך זה עובד במציאות.

ויום אחד זה היה. קריאה נרגנת של שוטר נשמעה בחלל הרחוב שמצווה על האוטובוס לעמוד בצד, כל הילדים נאספו ליד הנהג לראות איך יפול הדבר, השוטר ניגש ולקח את הרישיון מידי הנהג ולא הספיק להתרחק ובאותו הזמן ראו איך שהנהג מתחיל ללחוש משהו בשקט ואז לגודל התרגשותם רואים הם את השוטר סב על עקבותיו מחזיר את הרישיון ומצווה לו להמשיך בנסיעה.

(מפי אחד שהיה על האוטובוס כילד בזמן האירוע)

...

פוקח עוורים

מספר ידידינו ר' משה ועקנין הי"ו מה ששמע מבעל המעשה שהיה בזמנו עולה חדש ממרוקו.

באחד מהשנים אחרי הגעתם ארצה התחילה אשתו להתלונן על כאב עיניים חזק ולא עזרו כל הטיפולים של הרופאים ואחרי תקופה מסוימת התעוורה לחלוטין על שתי עיניה. הכאב היה גדול עד למאוד ומדרכם של האנשים במצבים כאלה נאחזים בקש ובכל מה שמזדמן, ניסו כל דבר אפשרי על גבול ההזוי כדי לנסות להביא מזור למחלתה, ולמזלם הגדול אחד מהנסיונות הנפלים הוביל לכיוון הנכון.

במרוקו היה חי לפני אלף שנים צדיק ידוע בעל סגולות רבות בשם הצדיק דוד ומשה ודורות על גבי דורות במרוקו גדלו על סיפורים שהתרחשו במהלך חייו. באחד מהימים שמע הבעל של האשה אנשים מדברים מרבינו, הוא היה עסוק בכיוונים אחרים ונושא שיחתם לא משכה את תשומת לבו אבל באמצע היה מי ששירבב בין התוארים את שמו הפרטי של רבינו, וזה כבר משך את אזניו והוא היטה את אזניו לשמוע את המדובר ביניהם. והנה הוא שומע שזה בדיוק אופי הסיפורים שהוא מכיר מהצדיק דוד ומשה רק בהבדל אחד שפה מדברים על הצדיק שחי עדיין פה בארה"ק בעיר רחובות ולתומתו חשב שהיה לו טעות שהצדיק של מרוקו נפטר כבר כשבועים הוא רק עלה לארץ ישראל, וכמובן שלא שם לב לדקות של אות ו' אחד ותיקן את הפער העצום בשנים לבין פער במרחק של מדינות, וכמובן שהוא כבר לא נשאר לשמוע את המשך שיחתם ורץ לנסוע לרחובות.

תומכים ומחזקים את ידי הדבי הק'
ה"נועם ישראל" מקדינת גת זיע"א

משני צדדיו

ומקימים ע"ש את
הישיבה הקדושה!

לשאת חייו!

לגדל ולחזק

לגדלים את דור העתיד,

מחזקים את הקמת הישיבה הקדושה!